

РЕШЕНИЕ

№ 22385

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав, в публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2966** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба от Н. В. Д. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-006101 от 30.12.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП, СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП, спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство /МПС/ до решаване въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца. В жалбата са изложени оплаквания, че към въпросната дата жалбоподателят не е знаел, че автомобилът е deregистриран. За автомобила е била налице валидно сключена застраховка „гражданска отговорност“, поради което жалбоподателят не е получавал уведомление от Гаранционния фонд.Иска се отмяна на въпросната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява и поддържа изложените доводи за отмяна на оспорената заповед.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“, СДВР, редовно призован, не се явява и представлява по делото, както и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните намира за установено следното от

фактическа страна:

С оспорената Заповед № № 25-4332-006101 от 30.12.2025г на основание чл.171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП спрямо жалбоподателя Д. е приложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство №[ЕИК]. От фактическа страна е обоснована с това, че на 28.12.2025г. по [улица], кв.Б., [населено място] е управлява лек автомобил Ф. Г. с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на трето лице. При извършена проверка е установена служебно прекратена регистрация на МПС на 30.09.2025г. В заповедта е посочено, че прекратяването на регистрацията е на основание чл.143, ал.10 от ЗДвП и при уведомление от Гаранционния фонд.

По преписката няма приложени данни за получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574, ал.11 от Кодекса за застраховането.

Заповедта се позовава на съставен на жалбоподателя Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА 3799855/28.12.2025г. за извършено административно нарушение по чл.140, ал.1пр.1 ЗДвП- управление на МПС, което е със служебно прекратена регистрация на основание чл.143, ал.10 ЗДвП.

По делото са представени и приети като писмени доказателства документите, съдържащи се в административната преписка, в т.ч. заповеди, основаващи компетентността на издалия административен орган, както и приложената към жалбата застрахователна полица № BG/06/125003963097 от 29.11.2025г. за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и удостоверение от от „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД, от които се установява, че за лек автомобил Ф. Г. с ДК [рег.номер на МПС] към датата на твърдяното нарушение е имало издадена застраховка „Гражданска отговорност“ с валидно покритие.

След като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14-дневен срок от връчването на оспорения акт на 15.02.2026г. лично на адресата. Депозирана е от активно легитимирано лице, за което индивидуалният административен акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява основателна.

Оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен орган по смисъла на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, според който принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б.”а”, т.6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая полицейски инспектор ОПП, СДВР е надлежно упълномощен, съгласно Заповед № 513з-12086/14.10.2025г. на директора на СДВР. Постановена е в писмена форма и съдържа всички изискуеми съгласно чл.59, ал.2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за прилагането на ПАМ, чрез посочване на фактите и обстоятелствата, възприети от административния орган като релевантни в хипотезата на чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) във вр. с чл. 143, ал.10 от ЗДвП. В процедурата по издаване ѝ са спазени процесуалните правила.

Обжалваната заповед е постановена при неправилно приложение на материалния закон.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалвания административен акт обхваща преценката дали са установени от административния орган релевантни юридически факти /изложени като мотиви в акта/ и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за неговото издаване правна норма, респективно дали се следват разпоредените с акта правни последици.

Съгласно нормата, посочена като правно основание за издаване на процесния административен акт – чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" на водач за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5;

Приложената на жалбоподателя ПАМ от фактическа страна се основава на управление на МПС със служебно прекратена регистрация поради несклучване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ за управляването от него МПС, който извод се прави от посочената в заповедта разпоредба на чл.143, ал.10 от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

В конкретния случай не се установява към 28.12.2025г. регистрацията на автомобила да е прекратена във връзка с получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.574 ал.11 от КЗ. Нещо повече- регистрацията на автомобила не би могла да бъде прекратена на посочените правни основания, доколкото за същия е била налична валидна към датата на твърдяното нарушение застраховка „Гражданска отговорност“, удостоверена със застрахователна полица № BG/06/125003963097 от 29.11.2025г. и удостоверение от от „ДЗИ Общо застраховане“ ЕАД.

Същевременно, по административната преписка е приложена справка, че лекият автомобил Ф. Г. с ДК [рег.номер на МПС] е обявен за международно издирване от ГДНП с начална дата 20.11.2025г. като предмет на престъпление. Тази информация предполага основание за прекратяване на регистрацията му, но не с процесуални последици на изложените в Заповед № 25-4332-006101 от 30.12.2025г.

С оглед гореизложеното не са налице доказателства, че са налице основанията за извършено нарушение от категорията на посочените в разпоредбата чл. 171, т.1, б. 3)ГГ) от ЗДвП, а именно чл.175, ал.3 от ЗДвП, което означава, че на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка без наличие на правно основание.

Приложената на жалбоподателя Д. с обжалваната заповед ПАМ – „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е извършил нарушение на чл.175, ал.3 ЗДвП до решаване въпроса за отговорността“, е в нарушение и при неправилно приложение на материалния закон.

С оглед на гореизложеното, жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предложение второ от АПК и чл.172, ал.5 от ЗДвП, Административен съд- София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба от Н. В. Д. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-006101 от 30.12.2025г., издадена от полицейски инспектор при ОПП, СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от Закона за движение по пътищата.